

Nr 14

Av herr **Franzén** och herr **Larsson, Nils Theodor**, om ökat anslag till byggande av fiskehamnar.

I statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under tionde huvudtiteln föreslagit riksdagen att för budgetåret 1956/57 anvisa ett reservationsanslag av 2,7 milj. kronor till byggande av fiskehamnar.

Detta förslag innebär en minskning av tidigare utgående anslag. Under de tre senaste budgetåren har nämligen riksdagen årligen beviljat 3 milj. kronor för detta ändamål. Från anslaget till kostnader för arbetslöshetens bekämpande har dessutom under budgetåren 1953/54 och 1954/55 utförts fiskehamnsanläggningar för sammanlagt 1,4 milj. kronor. Dessa drygt 10 milj. kronor, som således beviljats under de tre senaste budgetåren, har dock icke kunnat fylla de redan tidigare gjorda anspråken på fiskehamnar. Under femårsperioden 1948—1953 beviljades nämligen endast sammanlagt 7,3 milj. kronor (därav 1,3 milj. kronor på tilläggsstat II budgetåret 1952/53). Hur otillräcklig denna anslagstilldelning var framgår av att 1944 års fiskehamnsutredning beräknade medelsbehovet för fiskehamnar till 25,5 milj. kronor under ovannämnda femårsperiod.

Med vetskap om denna tidigare eftersläpning och med hänsyn till den stora betydelse som tillfredsställande hamnar har för fisket anser vi det skulle vara olyckligt med en reduktion av det tidigare utgående anslaget. Hamnförhållandena är nämligen på många platser i landet mycket otillfredsställande. I alltför många fall saknas fiskehamnar helt, vilket gör att fiskebåtarna måste ligga förankrade ute på redden och utsättes för alla de risker, detta kan medföra. Många hamnar saknar tillförlitliga förhöjningsanordningar för sina båtar. De bryggor, som utfördes i träkonstruktioner för ett 20-tal år sedan, är nu mer eller mindre fallfärdiga. Genom att fiskebåtarna under senare år blivit större har hamnarna i många fall blivit både för små och för grunda. Det är mycket beklagligt att även en del av dem som fiskar långt ute till havs och långt från hemorten måste utöva fisket i små otidsenliga båtar, därför att de i saknad av duglig hamn i hemorten icke kan skaffa sig större och mer modernt utrustade fiskebåtar. Många hamnar är i absolut behov av reparation, om de fortfarande skall kunna fylla rimliga krav, och ett senare iståndsättande av dessa kommer att medföra onödigt stora kostnader.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har vid sina anslagsäskanden för budgetåret 1956/57 betonat det stora behovet av fiskehamnar och hem-

ställt om ett anslag på 3 milj. kronor. Med de stora brister som finns på detta område anser vi att väg- och vattenbyggnadsstyrelsens begäran måste betraktas som ett minimikrav.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen ville besluta, att till byggande av fiskehamnar för budgetåret 1956/57 anvisa ett reservationsanslag av 3 000 000 kronor.

Stockholm den 18 januari 1956

Nils Franzén

Nils Theodor Larsson
Hammarby
